

DEFINITIONES

I	Per causa de se comprehendo accuillo cuja essentia involvit existentia, aut accuillo cuja natura non potest essere concepta si non existente.
	Per causam sui intelligo id cujus essentia involvit existentiam sive id cujus natura non potest concipi nisi existens.
II	Accuilla cosa est dicta in suo genere finita que potest essere limitata per altera de sua metipsima natura. Per exemplo, un corpore est dicto finito proque semper altero major concipimus. Assic una cogitatione per altera cogitatione est limitata. Perhoc un corpore non est limitato per una cogitatione nec una cogitatione per un corpore.
	Ea res dicitur in suo genere finita quae alia ejusdem naturae terminari potest. Exempli gratia, corpus dicitur finitum quia aliud semper majus concipimus. Sic cogitatio alia cogitatione terminatur. At corpus non terminatur cogitatione nec cogitatio corpore.
III	Per substantia comprehendo accuillo que in se est et per se est concipito. Isto est, accuillo cujo concepto non necessitat dello concepto de altera cosa per quale debeat essere formato.
	Per substantiam intelligo id quod in se est et per se concipitur hoc est id cujus conceptus non indiget conceptu alterius rei a quo formari debeat.
IV	Per attributo comprehendo accuillo que lo intellecto percipit de una substantia tale quale constituyente de sua essentia.
	Per attributum intelligo id quod intellectus de substantia percipit tanquam ejusdem essentiam constituens.
V	Per modo comprehendo las affectiones della substantia. Aut accuillo que in altero est, per quale est tambene concipito.
	Per modum intelligo substantiae affectiones sive id quod in alio est, per quod etiam concipitur.
VI	Per Deo comprehendo un ente absolutamente infinito. Isto est, una substantia constando de infinitos attributos, dellos quales cata uno exprimit una aeterna et infinita essentia.
	Per Deum intelligo ens absolute infinitum hoc est substantiam constantem infinitis attributis quorum unumquodque aeternam et infinitam essentiam exprimit.
VII	Accuilla cosa est dicta libera que existit della sola necessitate de sua natura, et per se sola est determinata ad agire. Et necessaria , aut melior coacta , la que per altero est determinata ad existire et operare de certa et determinata ratione.
	Ea res libera dicitur quae ex sola suae naturae necessitate existit et a se sola ad agendum determinatur. Necessaria autem vel potius coacta quae ab alio determinatur ad existendum et operandum certa ac determinata ratione.
VIII	Per aeternitate comprehendo la propria existentia, in quanto est concipita necessariamente ad sequere della sola definitione de una cosa aeterna. <i>Explicacione – Tunc, tale existentia est concipita quomodo veritate aeterna, assic quomodo la essentia della cosa. Et per tanto, non potest essere explicata per duratione aut tempore, adhuc que la duratione siat concipita sine principio et fine.</i>
	Per aeternitatem intelligo ipsam existentiam quatenus ex sola rei aeternae definitione necessario sequi concipitur. <i>Explicatio - Talis enim existentia ut aeterna veritas sicut rei essentia concipitur proptereaque per durationem aut tempus explicari non potest tametsi duratio principio et fine carere concipiatur.</i>